

[Ulrich.]

ske, thi de er oprettet med det for Øje, at der ikke maa tages Hensyn til de Forbedringer, der sker paa dem, og vi har jo Højesteretsdom for, at de i Virkeligheden ikke maa sættes op i Værdi. Naar denne Bestemmelse falder bort, forsvinder ogsaa hele Glansen ved Fæstebruget. Det var den store Fordel, Fæsterne havde, at deres Brug ikke maatte forhøjes i Værdi ved Vurderingen; den tager man nu bort, og saa bliver der ikke meget af Glansen tilbage, hvad jeg senere skal belyse.

Til Gengæld for at man tager denne Bestemmelse bort, indsætter Regeringen en ny Bestemmelse i § 26, der siger, at i Tilfælde, hvor en Parcel ikke er i middelgod Kultur, skal Statens Jordlovsudvalg være bemyndiget til for en vis Aarrække, dog ikke udover 10 Aar fra Salget, at bevilge et forholdsmæssigt Afslag i den i § 27 fastsatte Afgift eller Jordrente, og saa kommer der en anden ganske mærkværdig Bestemmelse, at saafremt en Parcel ved Overtagelsen er i særlig god Kultur, kan der afkræves Parellisten et kontant Vederlag herfor.

Der er mange forskellige Mærkværdigheder i denne lille Paragraf, ikke mindst den, at Husmændene, som de nu har været kaldt i en lang Række Aar, nu er blevet Parcellister; det varer vel ikke ret længe, inden de bliver kaldt Gaardmænd. Jeg ved ikke, hvilken Idé der ligger til Grund for dette, at „Parcellisten“ er traadt i Stedet for „Husmanden“.

Jeg kan forstaa, at man vil give Jordlovsudvalget en Bemyndigelse til, hvor man staaar overfor Udstykning af et indkøbt Stykke Jord, som er meget snavset, som ikke er i særlig fremragende Kultur, at fritage Manden for at svare Afgiften i det første Aar — jeg maa for øvrigt sige, at det har Jordlovsudvalget gjort hidtil uden nogen som helst udtrykkelig Bemyndigelse, og derfor mener jeg ikke, der er nogen Grund til at indføre denne Paragraf. Men naar man har fritaget ham for det første Aars Afgift, maa det ogsaa være Slut med det, man kan yde ham i den Retning; thi man maa ikke glemme, at Jorden vurderes under Hensyntagen til den ringe Kultur, den er i, og at den Afgift, han skal svare Staten, netop er betinget af den lave Vurdering.

Jeg har ikke i Spor imod, at man bemyndiger Udvalget til i det første Aar at kunne give en saadan Mand en Haandsrækning, fordi Jorden f. Eks. er særlig stærkt løbet til med Kvik eller andet Ukrudt,

men det skal bare ikke staa i Loven. Og det skal navnlig ikke staa i Loven, at Udvalget skal kunne gøre det i 10 Aar; for i samme Øjeblik det staaar der, vil det ikke være en Undtagelse, men saa vil det være Regelen.

Og Bestemmelsen om, at dersom en Parcel ved Overtagelsen er i særlig god Kultur, skal der afkræves Manden et særligt Vederlag derfor — hvor er den Bestemmelse smaatskaaren! Jeg tror nok, at det, der har bevirket, at den højtærede Minister er kommet paa den Tanke, er den fuldstændig forkerte Idé, Ministeren har, at hvis en saadan lille Husmand faar 10 eller 12 Tdr. Land Jord — hvor meget han nu faar — tilsaaet med Hvede, hvilken Fordel er det da ikke for denne Mand!

Det er egentlig ganske latterligt at tænke sig, at en Landbrugsminister, som selv er Landmand, selv har drevet Jord i en lang Aarrække, kan have den Opfattelse, at dette at faa hele sin Lod tilsaaet med Hvede og derpaa kunne høste denne Avl skulde kunne opveje alle de Ulemper, som netop er forbundet med, at hele dette Areal er blevet besaaet med Hvede, hvorved Brugerens forhindres i det første Aar at komme ind i den Driftsform, som skal være Basis for hans Brug, hindres i at faa sin Foraarssæd, sine Roer, sit Græs o. s. v.

Det er en fuldstændig Vrangforestilling hos den højtærede Minister. Jeg haaber, han vil revidere sin Opfattelse paa dette Punkt. Er Jorden i særlig god Kultur, skal den vurderes i Henhold til den gode Kultur, og saa kommer den, der overtager den, til at svare Afgift i Forhold til denne bedre Kultur.

Lad os derfor være enige om, at den Slags bør ikke staa i en Lov, lige saa lidt som den anden Bestemmelse; men giv Jordlovsudvalget samme Bemyndigelse, som det hidtil har arbejdet efter, nemlig Ret til at eftergive Manden en Del af Afgiften det første Aar, fordi den Lod, han har modtaget, ikke har været i den Tilstand, den burde være i.

Saa siger Lovforslaget, at der skal tilstaa disse Brug et Byggelaan, som ikke maa være over 10 000 Kr., og at $\frac{9}{10}$ af dette Byggelaan skal forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt.

Jeg forstaaer, at den højtærede Minister her er inde paa den Tankegang, at der ikke mere skal fastsættes et Maksimal-Byggelaan; men jeg tror ikke, at dette er rigtigt. Jeg tror, der ligger en Betryggelse i, at der hvert Aar fra Jordlovsudvalgets Side sker en Indstilling om et